

ved Sønderhav ved Flensborg Fjord. — Alle disse Ændringsforslag er tiltraadt af hele Udvalget.

Under Ændringsforslag Nr. 467 er opført et Beløb paa 1 220 000 Kr., der skal benyttes til rentebærende Laan til forskellige Mergelselskaber til Gennemførelse af Mergelarbejdet. Disse Laan skal forrentes med Nationalbankens Diskonto til enhver Tid og afdrages med $\frac{1}{10}$ aarlig. Ogsaa dette Ændringsforslag er tiltraadt af hele Udvalget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale til Vedtagelse i Tinget de af hele Udvalget tiltraadte Ændringsforslag og de øvrige af mig nævnte Ændringsforslag. Det økonomiske Resultat, den Besparelse, som fremkommer, hvis de Ændringsforslag, der er stillet under § 1 og § 13 til Landbrugsministeriets Budget, vedtages, andrager i alt ca. 900 000 Kr. Jeg skal tillade mig at anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslagene Nr. 153 og 166 vedrørende Forsøgsstationerne og Nr. 160 vedrørende den store Vildmose.

Olufson: Om samtlige Ændringsforslag til Landbrugsministeriets Budget paa §§ 1 og 26 er der Enighed indenfor Udvalget, og jeg skal i Lighed med den ærede Ordfører (Aksel Jensen) anbefale at stemme for samtlige Ændringsforslag til disse to Paragraffer.

Om Ændringsforslagene til § 13 er der derimod forskellige Uoverensstemmelser, idet der efter vor Mening i mange Tilfælde er gaaet for haardt frem med Nedskæringskniven, og det forekommer os tillige, at den Maaede, man er gaaet frem paa, ikke giver noget egentligt Bevis paa, at man i Forvejen har overvejet, hvad man gjorde. Dette gælder f. Eks. Ændringsforslag Nr. 153, hvor vi har foreslaaet de Forsøgsstationer opretholdt, som Landbrugsministeren har foreslaaet nedlagt. Denne Nedlæggelse er foreslaaet, uden at Finansudvalget i Virkeligheden kan overse den finansielle Rækkevidde. Det sikre er, at man vil standse et Arbejde, som ikke mindst i den Tid, vi er inde i, har Betydning for Landbruget; jo vanskeligere Tiderne er, desto større Betydning har netop den Slags Arbejder, som har til Hensigt at fremme Landbrugets Rentabilitet. Derimod er det finansielle Resultat i allerhøjeste Grad usikkert, thi skal man standse disse Forsøgsstationer, maa man selvfølgelig enten pensionere Forsøgslederne og Assistenterne eller ogsaa sætte dem paa Ventepenge, og undersøger man, hvor meget dette vil

koste, viser det sig, at ved at pensionere to Forsøgsledere og sætte den ene Forsøgsleder, Hakon Sørensen, og 7 Assisterter paa Ventepenge vil Staten faa en aarlig Udgift paa ca. 37 800 Kr., en Udgift, som man ikke faar noget som helst Arbejde for. Jeg kan ikke tro, det kan være til nogen Fordel for Staten at gøre det. Dertil kommer, at Staten har store Kapitaler bundet i disse Forsøgsstationer, og en stor Del af disse Kapitaler vil gaa tabt. Vi ejer Aarslev Forsøgsstation med Besætning og Inventar; den er paa 33 ha og kan muligvis afhændes for ca. 80 000 Kr. Det er selvfølgelig en Sum, men det er kun en Brøkdæl af, hvad der er bundet i den. Til Studsgaard Forsøgsstation har vi Forkøbsret for ca. 21 000 Kr., og det vil være en Fordel for Staten at afhænde den, hvis vi ser rent pengemæssigt paa det, da der sikkert kan faas ca. 41 000 Kr. for den, men naar man tager i Betragtning, at Forsøgsarbejdet derved vil blive standset, vil Fordelen sikkert være ret tvivlsom. Med Hornum forholder det sig noget anderledes. Hornum Forsøgsstation stod netop nu overfor at skulle begynde, efter at Forsøgene er blevet tilrettelagt gennem en 10-aarig Periode. Stationen er paa 33 ha, og Staten har en Købepligt for 125 000 Kr. Jeg har bedt en Mand, som kender Stationen meget nøje, om at sige mig, hvor meget denne Station kan udbringes til i Øjeblikket, og han sagde, at han i hvert Tilfælde højst turde give 45 000 Kr. for den. Det vil altsaa sige et reelt Tab for Staten paa 80 000 Kr. Hertil kommer saa de førnævnte 37 800 Kr. i Pensioner og Ventepenge.

Nu gøres det jo imidlertid gældende, at det heller ikke er Meningen, at Stationerne skal nedlægges, men der skal træffes en Ordning, hvorved de kan føres videre, ikke som Statens Forsøgsstationer, men som Stationer, der ledes og drives af Landbrugsorganisationerne for disses egen Regning og Ansvar. Dette kan selvfølgelig lade sig gøre, men de Resultater, man faar ud deraf, vil være betydningsløse i Modsætning til dem, man faar ud af Stationerne i Øjeblikket. Og hvis det er den højtærede Landbrugsministers Mening at gaa den Vej, burde han dog være kommet til Finansudvalget og have skitseret den Plan, han tænkte sig at følge, samt angivet, hvad det vilde komme til at koste Staten. Men ikke en eneste Smule har Udvalget faaet; vi har kun faaet nogle Talemaader. Det er i det hele taget en af de slettest forberedte Sager, vi overhovedet har været stillet overfor. Det eneste sikre, vi ved, er, at